

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 102/2012
05.12.2012. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Невенке Важић, Љубице Кнежевић-Томашев, Веска Крстајића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.П., због кривичног дела неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз број 128/12 од 08.11.2012. године, подигнутом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 број 336/10 од 24.12.2010. године, у седници већа одржаној у смислу члана 422. став 3. ЗКП-а, дана 05.12.2012. године, донео је

П Р Е С У Д У

УВАЖАВА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз број 128/12 од 08.11.2012. године, као основан, па се ПРЕИНАЧУЈУ правноснажне пресуде Округног суда у Новом Саду К. 626/08 од 20.11.2008. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 336/10 од 24.12.2010. године, у погледу одлуке о казни, тако што Врховни касациони суд окривљеног М.П. због кривичног дела неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика осуђује на казну затвора у трајању од две године и осам месеци у коју му се урачунава време проведено у притвору од 11.06.2008. године до 24.11.2008. године и на издржавању казне затвора од 08.08.2012. године па надаље по правноснажној пресуди Округног суда у Новом Саду К. 626/08 од 20.11.2008. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Округног суда у Новом Саду К. број 626/08 од 20.11.2008. године, поред осталих, оглашен је кривим окривљени М.П. због кривичног дела неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика за које му је претходно утврђена казна затвора у трајању од две године и осам месеци, те му је опозвана условна осуда изречена пресудом Општинског суда у Темерину К 82/05 од 23.05.2006. године и узета је као утврђена казна затвора у трајању од пет месеци, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од три године у коју му се урачунава време проведено у притвору од 11.06.2008. године до 24.11.2008. године.

Првостепеном пресудом на основу члана 91. и 92. КЗ од окривљеног М.П. одузета је имовинска користи у износу од 960 евра и 29.000,00 динара, те је одређено да ће овај износ бити уплаћен на рачун буџетских средстава суда.

На основу члана 246. став 7. КЗ од окривљеног М.П. је одузето 11 таблета ...

На основу члана 78., 79., 80. и 87. КЗ према окривљеном М.П. изречена је мера безбедности одузимања предмета и то мобилног телефона марке ... и припадајућом СИМ картицом Т., као и мобилног телефона марке ... модел ... и припадајућом СИМ картицом Т. и један пиштољски оквир црне боје за муницију калибра 7,65 милиметара.

У смислу члана 196. ЗКП окривљени М.П. је обавезан да плати трошкове кривичног поступка и то у износу од 10.256,79 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 336/10 од 24.12.2010. године одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљених М.П., С.Б. и Р.Ш., а првостепена пресуда је потврђена.

Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз. бр. 128/12 од 08.11.2012. године, против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 336/10 од 24.12.2010. године због повреде кривичног закона из члана 369. тачка 4. ЗКП у вези члана 70. став 1. КЗ са предлогом да Врховни касациони суд уважи захтев за заштиту законитости и преиначи другостепену пресуду, у делу одлуке о опозиву условне осуде и окривљеног осуди на казну у складу са овлашћењем које суд има по закону. Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 422. став 3. ЗКП-а у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца, на којој седници је размотрио списе предмета, са пресудом против које је подигнут захтев за заштиту законитости, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано се захтевом за заштиту законитости указује да је другостепеном пресудом на штету окривљеног М.П. повређен кривични закон из члана 369. тачка 4. ЗКП у вези члана 70. став 1. Кривичног законика.

Наиме, чланом 70. став 1. Кривичног законика прописано је да се условна осуда може опозвати у току времена проверавања и да, ако осуђени у том времену учини кривично дело које повлачи опозивање условне осуде, а то је пресудом утврђено тек после истека времена проверавања, условна осуда може се опозвати најкасније у року од једне године од дана када је протекло време проверавања.

Из списка предмета произлази да је окривљеном М.П. правноснажном пресудом Општинског суда у Темерину К. 82/05 од 23.05.2006. године била изречена условна осуда тако што му је за извршено кривично дело била утврђена казна затвора у трајању од пет месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити ако окривљени у року од две године не изврши ново кривично дело, као и да је ова пресуда постала правноснажна дана 07.02.2007. године.

Како је пресуда Општинског суда у Темерину К. 82/05 од 23.05.2006. године постала правноснажна 07.02.2007. године, то је рок проверавања од две године протекао 07.02.2009. године а додатни рок од једне године у коме се условна осуда може опозвати према одредби члана 70. став 1. КЗ - дана 07.02.2010. године.

По налажењу Врховног касационог суда одлука о опозиву условне осуде мора бити правноснажна у додатном року од једне године од дана када је протекло време проверавања по ранијој осуди, јер рок за опозивање условне осуде прописан чланом 70. став 1. КЗ има преклузиван карактер с обзиром на то да се његовим протеклом условна осуда више не може опозвати ни под каквим условима.

Имајући у виду да је другостепена пресуда донета 24.12.2010. године дакле након 07.02.2010. године када је протекло време проверавања одређено правноснажном пресудом Општинског суда у Темерину К. 82/05 од 23.05.2006. године, то више није било законских услова за опозивање условне осуде изречене том пресудом.

Правилном применом кривичног закона другостепени суд је био дужан да у жалбеном поступку преиначи првостепену пресуду у погледу одлуке о казни, а како то није учинио већ је првостепену пресуду потврдио, на тај начин је одлуком о казни, на штету окривљеног М.П. прекорачио овлашћење које има по закону учинивши тиме повреду кривичног закона из члана 369. тачка 4. ЗКП у вези члана 70. став 1. КЗ.

Стога је Врховни касациони суд, отклањајући учињену повреду кривичног закона преиначио правноснажне пресуде Окружног суда у Новом Саду К. број 626/08 од 20.11.2008. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 број 336/10 од 24.12.2010. године и окривљеног М.П. због кривичног дела неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, осудио на казну затвора у трајању од две године и осам месеци у коју му се урачунава време проведено у притвору од 11.06.2008. до 24.11.2008. године и на издржавању казне затвора од 08.08.2012. године па надаље по пресуди Окружног суда у Новом Саду К. број 626/08 од 20.11.2008. године.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и члана 425. став 1. ЗКП-а, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник

Председник већа-судија

Весна Веселиновић,с.р.

Бата Цветковић,с.р.